

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

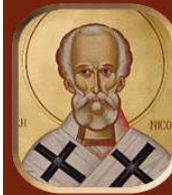

Mulțumiri tuturor enoriașilor parohiei „Sfântul Nicolae” care și-au achitat cu regularitate datoriile către biserică în anul 2015. Totodată adresăm rugămintea de a-și reînnoi membrăia acelor care au întârziat s-o facă. Încasarea contribuției dvs. aferente anului în curs este extrem de importantă: biserica își poate astfel achita la timp impozitele, taxele și cheltuielile care îi revin. **Fiecare parohian care participă la viața liturgică și socială a bisericii trebuie să fie un membru în good standing.**

LITURGICAL PROGRAM OF THE WEEK JANUARY 25 - 31

Wednesday, January 27: **The Akathist of Saint George** ..... 6.30 PM
Friday, January 29: **The Akathist of Three Hierarchs** ..... 6.30 PM
Saturday, January 30: **THREE HIERARCHS**
    Matins, Divine Liturgy ..... 8:30 AM
    Vespers ..... 6.30 PM
Sunday, January 31 : **Matins and Divine Liturgy** ..... 8:30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

MEMBRII PAROHIEI “SFÂNTUL NICOLAE” SUNT INVITATI SA PARTICIPE LA ADUNAREA GENERALA DUMINICA 31 IANUARIE 2016, ORA 1.00 PM, DUPA SFÂNTA LITURGHIE

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 31-A DUPA RUSALII

În vremea aceea, pe când se apropia Iisus de Ierihon, un orb ședea lângă drum, cerșind. Și, auzind el mulțimea care trecea, întreba ce este aceasta. Și i-au spus că trece Iisus Nazarineanul. Și el a strigat, zicând: Iisuse, Fiul lui David, fie-Ți milă de mine! Și cei care mergeau înainte îl certau ca să tacă, iar el cu mult mai mult striga: Fiule al lui David, fie-Ți milă de mine! Și oprindu-Se, Iisus a poruncit să-l aducă la El; și apropiindu-se, l-a întrebat: Ce vorești să-ți fac? Iar el a zis: Doamne, să văd! Și Iisus i-a zis: Vezi! Credința ta te-a mântuit. Și îndată a văzut și mergea după El, slăvind pe Dumnezeu. Și tot poporul care văzuse a dat laudă lui Dumnezeu. (LUCA 18, 35 - 43)

DESPRE RABDARE

1. Intrebat-a un frate pe un părinte iscusit, zicând: „Te rog, părinte, spune-mi, care faptă este mai folositoare și mai odihnitoare omului?”. Răspuns-a lui bătrânul: „Fiule, fapta cea mai folositoare și mai odihnitoare omului, este aceasta: unirea voii omului cu voia lui Dumnezeu. Zis-a fratele: „Spune-mi, părinte, în ce chip și cum este această unire a voii omului cu voia lui Dumnezeu?”. Zis-a lui bătrânul: „Fiule, urarea voii omului cu voia lui Dumnezeu este aceasta și în acest chip: «Doamne, iată de acum înainte îmi unesc toată voia mea cu a Ta, ca de acum înainte să nu se mai împotrivescă, nici să mai bănuiască voia mea voia Ta, ci orice va voi și va fi iubit voii Tale, aceea va vrea și va iubi voia mea. De va voi și va fi plăcut voii Tale să nu-mi vină mie supărări și neajunsuri sau boală trupului meu sau orice alte primejdii sau pedeapsă, acelea le va voi și vor fi plăcute și bineprimite și voii mele. Asemenea, de va voi și va primi ceva bineplăcut voii Tale și se va porni un frate oarecare asupra mea cu mare ocară, ponegrire și defăimare până și cu bătaie, acestea vor fi plăcute și bine primite și voii mele. Toate care vor fi primite, plăcute și iubite voii Tale, acelea vor fi plăcute, iubite și primite și voii mele. De acum înainte, voia mea din voia Ta nu va ieși, nici nu se va despărți, știind că voia Ta este întotdeauna spre binele și folosul meu, și fără de voia Ta nimic nu se lucrează, nici nu se face în lume. De mi-a făcut mie cineva vreo supărare, voia Ta așa a vrut și voia mea așa voiește». Iată, fiule, ți-am spus care faptă e mai folositoare și mai odihnitoare omului și ți-am arătat în ce chip este unirea voii omului cu voia lui Dumnezeu. Deci, mergi și fă așa și vei fi pururea odihnit și te vei mântui!”.

2. Un frate l-a întrebat pe un părinte oarecare, zicând: „Dacă se va întâmpla să se pornească un frate asupra mea cu mânie sau cu mândrie și va începe înaintea oamenilor a mă ocări, a mă defăima și a mă batjocori, spune-mi, părinte, ce voi face atunci, ca să nu mi se tulbure inima asupra aceluia frate, auzind eu atâta ocară, defăimare și batjocură înaintea atâtor oameni cinstiți?”. Răspuns-a bătrânul: „Pentru o întâmplare ca aceasta, ne-a lăsat nouă chip de mare folos fericitul David, împăratul Ierusalimului, când se ridicase asupra lui, cu mare putere, Abesalom, feciorul lui, și alerga după el să-l ajungă și să-l omoare, pentru a-i lua împărăția. Fugind el, oștenii și slujitorii casei lui mergeau pe sub un deal. Iar un om oarecare, ce se chema Semei, a început să strige în gura mare din acel deal, să-l ocărască și să-l defăimeze pe împărat în auzul lui și al tuturor slugilor lui. Chiar și cu pietre arunca din deal asupra împăratului. Iar oștenii și slujitorii care erau cu împăratul, nemaiputând suferi ocara și batjocura aceluia om fără de omenie, au grăit împăratului, zicând: «Împărate, de ce taci? Poruncește să tăiem capul aceluia câine rău, că nu mai putem suferi o ocară și batjocură ca aceasta asupra stăpânului nostru, de la un câine ca acela!». Zis-a lor împăratul: «Nu, nidun rău să nu-i faceți, că Dumnezeu îi poruncește să mă ocărască și să mă blesteme prin acele cuvinte». Deci și tu, fiule, când se va porni un frate cu mândrie sau cu mânie asupra ta și te va ocări, batjocorindu-te înaintea oamenilor, atunci socotește și zi în gândul tău așa: «Acestui frate, Dumnezeu îi poruncește să-mi zică mie aceste cuvinte». Acestea zicând în gândul tău, îndată se va limpezi și se va liniști tulburarea inimii tale. Așa fă, fiule, și vei fi liniștit”.

3. Zis-a un părinte: „Fiilor, pentru aceasta nu sporim în fapte bune, nici nu cunoaștem măsura noastră, pentru că nu avem răbdare în lucrurile pe care le începem. Fără osteneală vrem să câștigăm bunătățile, umblăm din loc în loc vrând să aflăm loc de odihnă, unde nu este diavol. Căci călugărul care se silește și se ostenește câteva zile, apoi se trândăvește și slăbește și iar se silește și iar se lenevește, nu sporește nimic, nici răbdare nu poate să câștige”.

4. Venind ziua începerii Sfântului și Marelui Post, un frate s-a hotărât și a făgăduit înaintea lui Dumnezeu că nu va ieși din chilia lui afară, până în ziua Sfintelor Paști. Astfel și-a gătit în chilia sa toate cele ce-i trebuiau lui în timpul postului, până la Paști. Și s-a închis ca să nu poată intra nimeni la dânsul. Iar vrăjmașul diavol, neputând răbda hotărârea și făgăduința aceluia frate, începerea cea bună și silința lui, a vrut să-l smintească din hotărârea sa, să-l scoată afară din chilie, ca să-și calce făgăduința pe care a făcut-o înaintea lui Dumnezeu. Așadar, i-a umplut chilia cu păduchi de lemn, urât mirositori, atât de mulți, încât nu era nicăieri loc în chilie, cât ai pune vârful degetului, unde să nu fie păduchi. Peste tot era plin și nu se vedeau pereții chiliei, nici podelele, nici pâinea, nici apa și toate vasele erau pline. Iar el, văzând atâta urâciune și o pedeapsă ca aceea în chilie, sejmra foarte. A cunoscut că este ispită diavolească, dar răbda mereu vitejește și se întărea, zicând în cugetul său: „Chiar dacă mă va pedepsi Dumnezeu până la moarte, eu din chilie afară, până în ziua Paștilor, nu voi ieși; precum am făgăduit lui Dumnezeu, așa voi face”. Iar Dumnezeu, văzând bărbăteasca lui răbdare, când a fost în duminica a treia a Sfântului Post, a poruncit furnicilor să intre în chilia lui și să-i scoată toți păduchii din ea. Astfel, au venit și au intrat în chilia lui o mulțime de furnici, ca la un război cu mare vitejie și cu mânie asupra păduchilor de lemn, acoperindu-i pe toți. Fratele stând, căuta și se minuna de un lucru ca acesta, că fiecare furnică ieșea din chilie pe ferestre, pe unde intrase, trăgând câte un păduche de lemn afară. Și așa, într-un ceas, i-au scos și l-au curățit pe toți din chilie. Pentru aceea, fraților, bună este răbdarea în ispite, pentru că cei ce rabdă cu mulțumire, ajung la bun sfârșit.

5. Odată, a venit un om la Schit, având supărare de duh necurat. Petrecând el multă vreme acolo, n-a simțit niciun folos sau ușurare. Iar unui părinte oarecare făcându-i-se milă, s-a rugat lui Dumnezeu pentru dânsul și l-a însemnat pe față cu semnul cinstitei Cruci. Iar dracul fiind strămtorat și necăjit de acel părinte, i-a grăit: „Mă izgonești pe mine din acest om, dar să știi că dacă mă izgonești, la tine voi veni”. Zis-a lui acest părinte: „Vino la mine, că eu cu bucurie te voi primi”. Și așa, ieșind necuratul duh din acel om, a mers și s-a lipit de părintele. Îndată a început să-1 îngreueze și, să-l necăjească. Doisprezece ani l-a necăjit cu fel de fel de ispite. Iar bătrânul răbda și se ruga lui Dumnezeu cu priveghere și cu mult post, muncind duhul care petrecea cu dânsul. Mâncarea lui era în toate zilele numai câte doisprezece sâmburi de finic. După doisprezece ani, nemaiputând necuratul duh să-1 sufere pe călugăr, l-a părăsit și a fugit de la dânsul. Iar bătrânul, văzând dracul că a fugit, i-a zis: „De ce mă părăsești și fugi de la mine? Mai întoarce-te și mai petrece cu mine!”. Zis-a lui dracul: „Să te pedepsească Dumnezeu, călugăre, că numai Acela va putea să te biruiască!”. Acestea zicând, s-a dus, cu rușine. **(PATERICUL EGIPTEAN)**